

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 7. Јуна 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врете
Претплату ваља слаати упутницом на општински
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

П О З И В

Доле именовани обвезници пекарске чете I. позива VII. пуков. округа, према наређењу VII. пуков. окр. команде од 2. овог месеца Бр. 6441. позивају се да по изласку овог огласа одмах предстану управнику профијант слагалишта у доњи град, ради издржања војног ведбања.

Ко овом позиву не следује строго ће бити кажњен.

1. Петар Ђ. Симић пекар
2. Алекса Жарковић машиниста
3. Лука Вувадиновић пекар
4. Марко Димитријевић лебар
5. Алекса Илић лебар
6. Симеон Стојковић лебар
7. Димитрије Живановић лебар
8. Коста Јовановић ковач.

Од стране суда општине вар. Београда 5. Јуна 1892. год. АБр. 7389.

П О З И В

Ниже именовани обвезници VII. пуков. округа, који су у прошлој години издржали војно ведбање а војничке билете нису примили, — према наређењу VII. пуков. окр. команде од 17. Маја ове год. Бр. 5767. позивају се да по изласку овог огласа одмах предстану VII. пуков. окр. команди ради пријема војничке исправе.

1. Стојан Стошић.
2. Риста Гвозденовић.
3. Јован Јовановић.
4. Милан Петровић.
5. Петар Димовић.
6. Драгутин Стефановић
7. Панта Костић.
8. Владимир Обрадовић.
9. Бошко Димовић.

Од стране Суда општине вар. Београда 5. Јуна 1892 год. АБр. 6166.

Н А Р Е Д Б А

Пошто је при јаким врућинама домаћа пашчад изложена разним болестима а најобичније беснилу, то у интересу здравља и безбедности грађана, Суд општине вар. Београда наређује, да се не

сме водити пашчад по кафанама, парковима и другим јавним местима.

Ко противно овој наредби поступи, казниће се по § 332 алинеја 2. с погледом на § 335 алинеје 5. крив. закона.

Од суда општине вароши Београда 19. Маја 1892. год. АБр. 7230. у Београду

Н А Р Е Д Б А

Доставља се на знање и управљање свима обвезницима ове вароши, да ова команда у будуће неће узимати у поступањачију молбу или жалбу, ако поред читког потписа не назначе још и јединицу, позив и број списка, где су уписани као и редовно занимање, кварт. улицу и број куће, где обитавају.

Они обвезници без разлике звања и занимања, који су се привремено или стално доселили, или ће се тако исто одавде отселити, морају лично доћи у штаб ове команде, или писмено известити ју, те да се та промена у списковима прибележи.

За кога се сазна, да по другом ставу ове наредбе није поступио, казниће се као обвезник по опредељењима дисциплинске наредбе.

Из штаба VII. пуковског округа 19. Маја 1892. год. Бр. 5919. Београд.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

39. РЕДОВНИ САСТАНАК

28. Маја 1892. год.

Председавао председник г. Милов. Р. Маринковић, од одборника били: г. г. Н. Х. Поповић, М. Д. Банковић, Ђ. Ж. Нешић, В. Наранчић, Др. М. Т. Лeko, М. Јанковић, И. Борђевић, К. В. Михајловић, М. М. Борђевић, А. Ј. Одавић, С. Чађевић, М. О. Петровић, М. Канетановић, С. Ристић, Р. Драговић, Ђ. С. Новаковић, Др. П. Поповић, Ј. Христић, М. Јовановић, Љ. Јовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 26. Маја 1892. год. и у одлуци бр. 411, учињена је измена:

Да се о месту дежурања доцнице решава, и у одлуци бр. 418, допуна: да овај сиротински одбор решава и о помоћи за бању.

II.

По прочитању акта истр. судије за варош Београд АБр. 7178, 7175, 7195, 7087, 7112, 7139, 7140, 7165, 7177, 7176, и акта команде брдског артиљеријског пука из Крушевца АБр. 7202,

којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му Мита Стокић, Антон Антоновић, Танасије Животић, Јован Жарковић, Живан Милићевић и Панта Илић, Трајко Митровић и Борђе Петровић непознати, да се суд увери о владању и имовном стању Стојана Давчића, па о томе одбор извести; да су Јован Марковић и Борђе Х. Потић доброг владања и доброг имовног стања; да је Петар Црвенчић доброг владања а слабог имовног стања; да се суд увери о владању г-це Цвете Ђерке пок. Николе Јовановића бив. трговца из Београда па о истоме извести команду брдског артиљеријског пука.

III.

Председник износи одбору на мишлење молбе, којим се траже уверења о спротноме стању.

По прочитању тих молби СБр. 9485, 9484, 9116, 9061, 9234, 9082, 9231, 9389, 9243, 9120, 9435, 9186, 9301, одбор је изјавио мишлење, да се молбоцима Бети Хавел, Сари Младеновић, Јулки Х. Максимовић, Раиђији Голубовић, Драгићи Јовановић може дати тражено уверење, да се суд предходно увери о имовном стању молитеља Евгеније Аћимовић, Естпре Калмић, Лазара Вуковића, Јелице Ђирића, Дамњана Стефановића, Станије Борђевић, Павла Црвенковића, па тек онда да им изда тражено уверење. Да се Ђукану Богосављевићу не може дати тражено уверење.

IV.

По прочитању молбе Косте Томића оvd. бакалина СБр. 9464, којом тражи уверење, да се не занима земљоделством, одбор је изјавио, да му се може дати тражено уверење г-на јемство г.г. Косте Петровића, Борђа Ж. Нешића и Др. Марка Т. Лека, одборника.

V.

По прочитању извештаја комисијских о одређивању оса уличних ГБр. 922, 913, 925, 923 одбор је одобрио, одређење осе у улицама Глумачкој, Ноћајској и Младеновој. Мишлење комисије о одређивању осе у делу Јевремова улице одбацује се с тим, да комисија понова узмемствар у оцену придржавајући се регулационог плана као и да у целој тој улици буде само једна оса.

VI.

Одборник г. Ђ. С. Новаковић примећује, да из фабрике шпиритуса у железничкој улици увек истиче нека прљава и смрдљива вода те вужи ваздух и прети болешћу становницима.

По саслушању овога одбор је решио, да суд општински састави стручну комисију да извиди да ли може фабрика шпиритуса и даље остати на месту где је.

VII.

Председник износи одбору на решење извештаје комисијске о пијачном питању. Одбор је одлучио, да се ова ствар остави за прву идущу седницу.

VIII

Одборник г. Борђе Ж. Нешић предлаже, да се у корист подизања Панчићева споменика приреди концерт на Калимегдану.

Одбор је одобрио овај предлог г. Б. Ж. Нешића с тим, да улазак буде пола динара од особе а суд да одреди дан за концерт, овлашћујући уједно председника општине да изабере најповољнију понуду за израду постаментa за споменик.

IX,

У свези са решењем својим од 27. Фебр. 1892. год. којим је усвојио у начелу извештај повереништва о називу улица београдских, као и да са фишекцијска улица од сада зове смедеревска — одбор је приступио даљем појединачном претресу овог извештаја.

По прочитању сваке тачке по особ, одбор је решно, да се улице београдске од сада овако зову: *)

X.

Председник извештава одбор да ће се 29 Маја ове године, као увек до сада држати у саборној цркви парастос блаженопочившем књазу Михајлу и позива чланове одбора, да овом тужном помену у свечаном оделу присуствују.

Одбор је примио к знању овај позив председника општине.

40. ВАМРЕДНИ САСТАНАК

1. Јуна 1892. год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић, од чланова одбора били г. г. М. Велизарић, Н. Х. Поповић, Е. Ж. Нешић, Ст. Чађевић, Д. Алкалај, И. Ворђевић, Г. Бркић, Р. Драговић, К. Б. Махајловић, М. П. Бончић, В. С. Новаковић, А. Шток, А. Ј. Одавић, М. Ј. Марковић, М. Капетановић, М. Јанковић, Ф. Васиљевић, С. Азријел.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 28. Маја 1892 год. и примљен је без икаквих измена.

*) Нова имена улица штампаће се засебно у једном од идућих бројева. Ур.

ПОДМЕСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

ПРИПОВЕТКА

Ф. ГЕРШТЕКЕРА

Превод с немачког

(Наставак 22*)

Само кад би тај човек отишао из њене близине, из друштва њених најближих рођака па ће још све добро бити. О томе је била уверена, но ипак је сумњала да ће баш све добро бити. Све баш не може бити добро с тога, што није било никаква изгледа за њу и њену срећу. Бруно је био за њу за навек изгубљен и чинило јој се, као да се и он покорио тој судбини, јер га од оног јутра никад више није видела а знала

*) Издавање ове лепе приповетке морали смо за неко време обуставити због нагомиланог званичног материјала. Надамо се да ће од сад моћи редовно излазити до свршетка. Последњи је наставак штампан у 9 броју ових новина од ове године. Ур.

II,

Одборник г. Коста Б. Михајловић моли председништво да нареди предузимачу прављења тротоара, у пиварској улици, да рад убрза и исти што пре сврши, а одборник г. Андра Ј. Одавић моли да се исто така наредба изда и предузимачу у Једренској улици.

Председник изјављује, да ће учинити по жељи и издати нужне наредбе.

III,

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 7282 и 7279, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да је Јосиф Талви доброг владања и доброг имовног стања, а да му је Милан Здравковић непознат.

IV,

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о спротном стању.

По прочитању свију тих молби СБр. 10003, 9612, 9648. и 9743 одбор је изјавио мишљење, да се суд предходно увери о имовноме стању молбалаца Младена Верешева, Вула Николића, Миљке Михајловић, и Данице К. Ресавац, па тек онда да им изда тражено уверење.

V,

По прочитању акта скупа цркв. школске јевр. општине у Београду СБр. 9778, којим одговара на питање одбора општинског СБр. 8698, односно издавања уверења о породичном односу Естере Цеве, одбор је изјавио мишљење, да се на основу извештаја скупа цркв. школ. јевреј. општине може издати Естери Цеве тражено уверење.

VI.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 941. Држаче 28. Маја 1892. год. за грађење калдрме испод месарнице на Вел. пијаци и откопавање земље на истом месту одбор је решно, да се грађење ове калдрме и откопавање земље уступи Ристи Кретићу с тим, да и пред „уједњењем“ пожарном четом и испод црка калдрму сагради и земљу, ако затреба, откопа, под истим погодбама и ценама.

Цене су за лицитирани посао: за грађење калдрме два динара двадесет и четири

је и то, да за све то време, није никако долазило у Велхајм. Али благодарила је Богу, што је то она сама и желела, у толико јој је лакше. И боље је; није ни приличила за отмену породницу, особито ако се потврди да је та породица парницом дошла до неког имања. Док је та породица била спрота, и било је нешто изгледа, могла је и мислити на то, пошто би она својим радом и вредношћу већ излазила на крај, — али сада је са свим друго, сад је он богат и јако ју је болело, кад помисли, како је Бруно брзо и лако подлегао судбини.

Једина јој утеха беше у промењеној нарави оца, кога никад до сада није видела тако задовољна и весела. Певуцао је и звиждукао по цео дан и кад би се њих двоје на само нашли, миловао би је и говорио би, како немисли дуго остати у овом пустом Велхајму, но да ће да иде у велику варош и тамо отворити гостионицу. Цене су, вели, за непокретна имања јако скочиле, и да би могао своје винограде добро продати, те хоће да употреби прилику, јер доцније, после које хрђаве бербе, може цена опет спасти.

Да иде из Велхајма? — Ова је мисао у почетку нешто текну у срце, не зна ни сама зашто, али кад је добро размислила увидела је, да би то још по најбоље било, да оде одавде далеко, да остави све, што би је потсећало на

и три четвртине пара дин. од кв. метра; а за откопавање земље 1'33½ дин. од кубног метра.

VII.

Председник извештава одбор, да је Тодор Селесковић, ново изабрани управник грађев. одељења општине београдске, дошао на дужност и примио управу у своје руке. Одбор прима к повољном знању овај извештај.

VIII.

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 1. Јуна о г. решно, да цена лебу буде за првих 15 дана месеца Јуна по двадесет и три паре дин. од килограма и да се продаје по вароши по двадесет пара у тежини од 870 грама. Одбор је примио к знању ово решење судско с тим, да се при израчунавању средње цене разломци испод половине узимају да не постоје, а над половином за пуну јединицу.

IX.

Одборник г. Г. Бркић примећује, да камен, којим се улица фишекцијска калдрмише не одговара погодбама као и да предузимач употребљује стари општински камен.

По саслушању овога одбор је препоручило суду, да забрани довлачење камена из Раковине, пошто не одговара погодбама и да учини све шта треба, тако би се посао што тачније извршио.

X.

По прочитању акта надзорне водоводне комисије, којим се шаље извештај о држатој оферталној лицитацији за извршење везе појединих кућа са водоводним цевима, одбор је после поименичног гласања са 14 гласова против 4 на предлог г. Мил. Капетановића, одборника решно, да водоводна комисија узме радове спајања у своју режњу, а доцније да се расписе конкурс за више лицитаната, како би се што пре свршио овај посао и грађанство што пре дошло до воде

XI.

На молбу продаваца лимунова, која је одбору прочитана, одбор је решно, да одборска комисија оцени, који се артикли могу по пијацама продавати. За чланове комисије изабрати су г. г. Б. Новаковић, Р. Драговић, К. Б. Михајловић, С. Азријел и Б. Нешић.

оне горке и несретне успомене. Шта више она је сама сада журила оца да своју намеру изврши што пре, можда ће у далеком свету све боље бити.

Изгледало је, да је стари Јохус зблиа намерио да то уради. Већ је исте недеље продао један део својих винограда неком виноградији, што је пре кратког времена дошао а стојао је с њиме и у погодби за кућу, башту и једик кафански.

Прошло је већ чернајест дана од оне кобне вечери и време је постало ладније и кишовитије. Но то није сметало оцу, да често иде у Хеленхоф, где је једном и целу ноћ остао. Тако је бар Ђерки казао. За све то време она није видела Бруна нити је што чула за њега. Само се говорило у вароши, да ће његова мати прећи у Хеленхоф, да ће тамо узети под кирију једну кућу са великом баштом и ту са својим сином живети. Овај глас уверавао је Розу, да су се материјалне околности Брунове поправиле, или ће се на сигурно поправити.

Једнога дана оде Роза у башту, да још једну кити цвећа набере пре зиме. Баш кад је хтела да се врати у кућу, да цвеће мете у воду, примети да Бруно стоји поред ње. Крв јој се следи у жилама од узбуђења и изненађења, јер није ни чула кад је дошао.

Сем овога, да се до решења ове ствари може само на пијацама продавати димпови и поморавце и остало, што је судском наредбом забрањено.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Цена Лебу. Према одлуци одбора општинског од 15. Маја о. г. АБр. 6261, да се има у будуће цена лебу одређивати помоћу просечне цене жити за прошлих петнајест дана, којој суми треба додати стални коефицијент-седам, — суд општине вар. Београда решио је, да цена лебу за првих петнајест дана месеца Јуна буде иста, која је и до сад била т. ј. 23 п. д. од килограма, а да се продаје леб по 20 пара дин. у тежини од 870 грама.

Нађено. 2. Јуна о. год. нађен је на калимедану један кључ од собних врата, а 5. о. м. у подне у близини споменика кнеза Михаила нађена је једна кеса од црне коже са извесном сумом новаца.

Ово се предаје јавности с тим, да се сопственици нађених предмета ради пријема изволе обратити суду општине београдске.

Збор. 14. Јуна о. г. у 10 часова пре подне држаће се у општинској згради збор оvd. трговаца и занатлија, на коме ће се извршити избор чланова за главни трговачко-занатлиски одбор, на место оних који крајем ове год. по реду избора одступају.

УГОВОР

Између општине вар. Београда, коју преставља њеп председник г. Милован Р. Маринковић с једне стране и г. А. Шпанера из Беча с друге стране, закључен је данас следећи уговор.

„Розо,“ рече младић њежно пруживши јој руку, „Љутиш ли се што сам те тако изненадио?“
„Љутиш?“ одговори девојка збуњено, поцрвенивши као крв, „ја се не љутиш господине Хајде.“

„Господине Хајде?“ понови младић жалосно и пријатног осмејка са његовог лица нестане. „Зар сам ти за ово кратко време тако страп постао, Розо, да ми говориш као непознатом и по презимену зовеш?“

Роза је ћутала неколико тренутака. Радо би што казала али није могла. Речи су јој у грау застајаде. Најпосле се савлада и рече:

„Не може другачије да буде, господине Хајде. Ви знате да сам ја од вас и збогом узела и мислила сам да ћете ме поштедити, да ми са новим састанком поздеђујете ране.“

„Ја те не разумем Розо,“ рече Бруно; и док сам био спрема и без икаква изгледа на будућност, донде си ми ти била верна и ништа те није могло у томе поколебати.“

„Невоља и нема штива не би нас никад ни раставила“, одговори девојка славим скоро нечујним гласом.

„Па шта онда, драга моја?“ Наваљиваше младић и узе је за руке, што је девојка с устезањем допустила. „Шта је узрок овоме, кад нас ни невоља ни сиромаштво не би могло да раз-

Чл. 1.

Општина вароши Београд уступа г. А. Шпанеру из Беча набавку од 2.000 (две хиљаде) комада водомера система фалеровог и то са механизмом у води.

Општина вароши Београда има право како на избор димензија тако и на повећање набавке за још других 2.000 (две хиљаде) комада водомера ако за потребно нађе, и то под овим истим условима.

Набављени водомери морају бити у свакоме погледу израђени добро и без икаквих махна, као и одговарати поднетим мустрама.

Чл. 2.

Набављене водомере, пре него што се дефинитивно приме, испитаће управа водовода у погледу њихове израде и тачности њиховога рада.

Као мерило (норма) при испитивању водомера у погледу тачности рада, осетљивости и т. п. меродавни су бројеви назначени у овој табели, који су израчунати за стуб воде од 30 до 35 метара.

Водомер са калибром,	7	10	13	15	20	25	30	40	50	65	80	100	125	150		
пречником отвора за																
протикање воде од м.м.																
Мора се покренути т. ј.																
почети да ради кад за																
један сатprotиче	15	30	40	45	50	60	70	110	200	400	600	800	1200	1800	лит.	
А кад за један сат протиче најмање воде	40	70	90	100	140	150	200	250	450	750	1100	1150	2500	3000	лит.	
И за један сат протиче највише воде	11	2	3	5	6	8	10	18	33	45	60	125	175	225	275	к. м.

Несме разлика у показивању количине воде бити већа од $\pm 3\%$.

Чл. 3.

Водомери, за које управа водовода нађе да нису брижљиво израђени и да не одговарају нормама утврђеним у горњој табелици у погледу њиховог рада, осетљивости и тачности, управа водовода ставиће на расположење набавиоцу у самом стоваришту, а овај је дужан такве водомере о својој трошку уклонити из стоваришта, односно примити их натраг.

Чл. 4.

Господин А. Шпанер из Беча обвезује се, да прву поручбину од 2.000 (две хиљаде) комада водомера изврши у року од 5 (пет) месеци рачунајући од дана дефинитивне поручбине и то: да на крају свакога месеца преда по 400 (четири стотине) комада оне величине (калибра), коју му управа водовода буде захтевала.

За доцније, накнадне поручбине утврђује се, да је г. А. Шпанер дужан исте увек у року од два месеца, од дана те накнадне поручбине, набавити по 300 (три стотине) комада водомера онога калибра, који му управа водовода буде захтевала.

Ако се г. А. Шпанер не би придржавао одређених рокова за набавку, то се он обвезује да за сваку недељу или део од недеље задоцнења на име конвенционалне казне плати општини београдској по 1. (један) динар од једног водомера без обзира на димензије.

Чл. 5.

Набавка водомера има се извршити франко у Београду постављена на царинници без царине.

Чл. 6.

За водомере; које управа водовода испита и нађе да одговарају условима, плаћа

љвоји? Кад сам с твојим оцем последњи пут говорио, био је љубазан према мени а моја мама и сувише јако води, а да ми, због неких предрасуда одузме највећу срећу. Ја сам тек јуче с њоме о теби говорио и дознао сам на велику радост, да је после она распитивала о теби, и да је само добро чула. Ја не могу да разумем, како је могло твоје срце за тако кратко време, за неколико часова, тако јако да оладни према мени. Какву вољу и љубав могу имати према моме новом позиву, кад ми се најлепша вада у почетку убија?“

Роза је непрестано ћутала — дубоко уздана и у мислима чупала је лист по лист са цвећа, што га је тако брижљиво набрала.

„Хтео сам још одавна теби доћи,“ продужи младић узбуњено, „јер ми ова неизвесност не да мира, али је баш ове последње недеље било у кривичном суду тако много посла да нисам могао главе да дигнем. Да, морао сам шта више са нашим судијом да путујем по неком великом злочину, коме смо ушли у траг. На томе сам путу био скоро осам дана. Јуче кад сам се вратио, чујем на моју велику жалост, да хоће твој отац све своје имање да распрода и да за навек остави Велхајм. Нисам више могао да издржим, морао сам доћи да те видим, ма да ћу због тога имати целу ноћ да радим. Је ли истина, Розо, да хоћете да идете одавде?“

„Јесте“, шапуташе девојче „отац хоће да се сели одавде, али и сама не знам камо.“

Младић је немо стојао поред ње и гледао у земљу а срце му се стезало од бола.

„Не знам“, рече он после кратког ћутања, „ко ми је могао твоју љубав отети, — што се мене тиче моја је савест мирна и ја сам за себе потпуно уверен, да се о теби ни мишљу нисам огрешио. Не могу ни то да разумем, зашто тајш од мене узрок свему овоме, та ти си увек била према мени искрена као и ја према теби, јер нема ништа на свету, што би од тебе тајало. Али се нешто десило, има нечега међу нама, — Бог свети зна да је без моје кривице, а сигурно и без твоје, Розо, — но жалосно је, да то нешто може упропастити живот и мој и твој.“

„Занста жалосно“, одговори девојка нечујно, тако нечујно, да је видео само покрет усана, али речи није могао разумети.

(наставиће се).

општина вароши Београда од комада ове цене :

од 7 ^м _м	дин. у злату	36·00 (тридесет шест).
” 10 ^м _м	” ” ”	38·40 (тридесет осам и 40).
” 13 ^м _м	” ” ”	41·60 (четрдесет један и 60).
” 15 ^м _м	” ” ”	43·20 (четрдесет три и 20).
” 20 ^м _м	” ” ”	48·00 (четрдесет осам).
” 25 ^м _м	” ” ”	64·00 (шесет четири).
” 30 ^м _м	” ” ”	80·00 (осамдесет).
” 40 ^м _м	” ” ”	104·00 (сто четири).

Горње цене остају непромењливе на били водомери са ободима или са спојницом а управа водовода задржава себи право избора из ближих одредаба о томе.

Исплата ће се вршити овако : 50^о (педесет процената) исплатиће се по доласку водомера ;

40^о (четрдесет процената) по извршеној проби ; а остатак од 10^о (десет процената) задржаваће се као гаранција, на коју ће суму Општина вароши београда плаћати 4^о (четири процента) интереса.

По истеку прве три године вратиће се набавиоцу половина ове задржане суме на име гаранције, а друга половина задржаће се за све време гарантовања.

Ако би се испитивање предатих водомера задржало из ма каквога узрока, без кривице набавиоца, то ће се набавиоцу после два месеца, рачунајући од дана кад су водомери у Београд стигли, платити и друга отплата од 40^о.

Чл. 7.

Господин А. Шпанер јемчи за 10 (десет) година дана за сваки комад водомера, рачунајући од дана када су исти и од стране управе водовода испитани и примљени и то за све недостатке и махне, које се на водомеру покажу.

За све време гарантовања обвезан је набавилац одржавати у доброме стању све водомере, које је он набавис. Све исправке које би на истима потребне биле, дужан је извршити и то : за прве три године бесплатно, а за осталих седам година плаћаће му се годишње за све исправке 3^о (три процента) од вредности коштања свих водомера, које је он набавио.

Трошкови за транспорт водомера (до места исправке и натраг до Београда) који би се слали исправке ради, падају на терет набавиоца, а трошкове око самог мењања (скидања и намештања) покварених водомера сноси општина вароши Београда.

Који ће се пак водомери на исправку слати решава једино управа водовода а сматраће се, да је исправка нужна код сваког оног водомера који више не одговара условима означеним у тач. 2. овог уговора.

Сви они водомери, који се на исправку пошљу, морају у току 8 (осам) недеља, од дана када су на исправку послати, бити потпуно исправљени и повраћени.

Не одржи ли набавилац овај рок, он плаћа конвенционалну казну од једног динара по комаду од сваког заосталог водомера и за сваки дан задоцнења.

Ово гарантовање не односи се на оне штете, које се догоде услед мраза или услед насилне повреде (назорице) набављених водомера; све исправке ове врсте извршиће набавилац по могуће најнижој цени, која ће се споразумно утврдити.

Чл. 8.

Ако би набавилац у току трајања овога уговора предузео какве измене у облику или конструкцији водомера, које би важиле као побољшање система, то ће он моћи исте измене применити и на водомере које набавља општини београдској, али само са нарочитом дозволом управе водовода.

Чл. 9.

Набавилац је дужан ставити управи водовода на расположење онолико апарата за бројање (бројача) свих димензија, колико управа водовода буде затражила и који ће се употребити у случају исправке покварених бројача, и то по овој цени од комада:

од 7 ^м _м	дин.	18·75 (осамнајест и 75 пара).
” 10 ^м _м	”	20 00 (двадесет).
” 13 ^м _м	”	21·25 (двадесет један и 25 п.)
” 15 ^м _м	”	22·50 (двадесет два и 50 п.)
” 20 ^м _м	”	25·00 (двадесет пет).
” 25 ^м _м	”	42·50 (четрдесет два и 50 п.)
” 30 ^м _м	”	50·00 (педесет).
” 40 ^м _м	”	60·00 (шесет).

Чл. 10.

При закључењу овог уговора положиће г. А. Шпанер благајни општине вароши београда кауцију у суми о 8000 (осам хиљада) динара у готовом или у српским државним вредним артијама.

Ова ће се кауција г. А. Шпанеру вратити чим преда општини вароши Београда уговорених првих 2000 (две хиљаде) водомера, који одговарају овоме уговору.

Чл. 12.

За суђење свих спорова, који би се изродили услед неиспуњења овога уговора, биће надлежни српски судови у Београду, а меродаван је српски текст уговора.

Чл. 12.

Сва плаћања вршиће се на благајни суда општине вароши Београда.

Чл. 13.

Сви трошкови око склапања уговора и потврђивања истог, као и такса на уговору падају на терет г. А. Шпанера.

Чл. 14.

Овај је уговор написан у три равногласна примерка, од обеју страна потписан и свака уговорна страна има по један примерак.

АБр. 7296.

29. Маја
10. Јуна 1892. год.
у Београд.

За београдску општину,
Председник,
МИЛОВ. Р. МАРИНКОВИЋ.
А. ШПАНЕР.

Да су г.г. Милован Р. Маринковић председник општине београдске у име општине, и А. Ц. Шпанер фабрикант из Беча, које потписати лично познаје овај уговор међусобно закључили за свој признали, квартал варошки потврђује.

Такса у 320 дин. на означену вредност у 80.000 дин. наплаћена је за потврду у таксеним маркама, које су утиснуте на уговору који се налази код општине београдске.

Бр. 3557.

29. Маја 1892. год.

Београд.

Старешина кв. варошког,
(М. П.) члан,

В. МИЛЕНКОВИЋ с. р.

ЗАКРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(извод из стеногр. белешака)

држан 13. Априла 1892 год

Председник отвара седницу и, пошто је протокол прошлог састанка прочитан и примљен, представио је одбору председника надзорне водоводне комисије г. Н. И. Стаменковића и члана Ж. Милосављевића, који ће давати одбору потребна објашњења приликом даљег претреса правилника за издавање воде.

Никола Вулковић подноси нову редакцију члана IV, за коју је Стаменковић изјавио, да се њоме ништа новог не предлаже.

Мата Јовановић је противан да се спајање отпочне у оној улици, из које се њих највише јаве, него да то одреди водоводна комисија а одбор да одобри.

Бока Новаковић је за пријаву грађана с тим, кад би се јавио подједнак број из више улица, онда да се цени у којој је улици најпотребније спајање водовода са кућама, и то би решавала комисија.

Председник објављује одбору предлог г. Новаковића, и жели да се члану IV. дода још и ово : ако се једног дана пријави за воду подједнак број кућа из више улица, онда ће комисија одредити спајање најпре у оној којој је вода најпотребнија према нахођењу водоводне комисије, па ће се онда продужити рад у свима другим улицама јављеним а за тим и непријављеним.

К. Главинић слаже се с предлогом Б. Новаковића.

— Љуба Јовановић мисли, да би боље било да се у случају подједнаког броја пријава из више улица, онде изврши првенствена веза, у којој је од тих улица пријављена већа количина воде.

— Мата Јовановић износи хрђаву страну овог начина спајања у томе, што би се, вели, морало више од 6000 људи саслушати, што би велики и теретни посао био с тога је мњења, да сама комисија са одбором одређује, у којој ће се улици најпре веза вршити.

— Ник. Вулковић наводи, вако у предлогу комисије стоји, да ће они, који се буду

пријавили за воду, дужни бити да означе за коју ће је потребу, али не стоји ништа о томе шта ће се радити с онима који се нису пријавили а вода им је ипак дата! Пита, да ли ће се позвати да и они поднесу пријаве?

— *Ник. Стаменковић* одговара Вулковићу, да се овим правилником иде на то, да они који се раније пријаве и кажу зашто им треба вода, ову и добију раније а они који се не јаве они ће се позвати да то учине и њима ће се дати воде колико им треба а ако они то не означе, онда ће то учинити сама водоводна комисија. Ако неће ко да каже колико му воде треба, комисија ће то учинити према величини зграде и не питајући.

Напомиње још, да се при извршењу тога посла неће моћи строго држати реда пријаве јер се не може од један пут кварити и прекопавати цела варош, него ће се почети с 3—4 краја и ту ће се држати реда док се не сврши.

После још неких незнатних објашњења би први одељак члана 4. усвојен по предлогу г. Боке Новаковића.

Други став овога члана одбор је усвојио без измена.

Код става трећег Др. Радовановић учинио је предлог: да се ово измени у том смислу да комшија комшији може и позајмити воде, ако је овај кад кад неби имао.

— *Др. Павло Поповић* потпомаже предлог Радовановића.

— *К. Главинић*. Овде су побркани појмови. Овде је реч о снабдевању а снабдевати значи *стално давати воду*, а привремено давање воде ја не знам ко би и могао да спречи?

Одбор је усвојио предлог г. Радовановића у томе, што је у трећем ставу додао, да се не може једна кућа из друге *стално* снабдевати водом.

— *Вела Тодоровић* је у даљем претресу овога члана изјавио, да је противан, ако би се морала вода плаћати и онда, кад се услед каквог прекида не може да добије.

Бока Новаковић слаже се с мњењем Тодоровића

Ј. Буровић и *Мата Јовановић* предлажу, да у случају прекида грађани буду дужни плаћати само за 24 сата а даље не, све док се прекид не отклони.

Др. П. Поповић у подужем говору објашњује предлог комисије и предлаже да се усвоји, да грађани буду дужни плаћати воду и онда, ако прекид буде трајао не више од 10 дана. У случају дужег прекида, да не буду дужни плаћати.

М. Јовановић услед објашњење Др. Поповића пристаје, да прекид може трајати само 4—5 дана.

Љ. Јовановић потпомаже предлог комисије.

Н. Вулковић слаже се са *М. Јовановићем*.

После још неких објашњења у корист предлога комисије би усвојен рок прекида од 10 дана већином гласова.

Последња тачка члана 4. примљена без измена.

В. Тодоровић код члана 5. примећује да би нужно било да се објасни, где ће бити водомер, да ли у самој згради, или у авлији.

К. Главинић објашњује, да то зависи од саме зграде. Ако зграда има подрум, онда је најбољи подрум, а ако га нема или ако лежи дубоко у авлији, онда ће се морати направити један нарочити бунарић у коме ће стајати водомер. То је оно право које управа водовода и хоће да осигура. Може сопственик да тражи да му се водомер стави далеко али се у интересу општине то не може допустити.

Н. Вулковић је мишљења да треба да се водомер на оно место намести, које комисија одреди у споразуму са сопствеником.

В. Тодоровић предлаже да се дода да ће се наместити водомер по споразуму са сопствеником али на самом улазу.

Н. Стаменковић признаје да је та допуна коју је предложио *В. Тодоровић* добра. Свакојак добро је да се споразуме комисија са сопствеником куће, али место које сопственик изабере може бити само на граници плаца а не дубље у њему.

Др. П. Поповић предлаже, да се овај члан усвоји по предлогу са додатком Тодоровића.

После неких објашњења односно места за водомер би примљен члан петти са додатком *В. Тодоровића*.

Седница је закључена у 9 час. у вече.

држан 14. Априла 1892 год.

Председник отвара одборску седницу и моли да се сад не чита записник док се не сврши цео правилник. (Усваја се).

После овога би усвојен члан 6 без измене и дебате, а код члана 7 је *Мића Петровић* у дугом говору доказивао, како је наплаћивање таксе на воду штетно по грађанство, пошто већ носе трошарину.

Мата Јовановић одговара *Мићи Петровићу* и доказује да би мисли његове, кад би се у дело привеле, много више шкодиле грађанству, него ли предлог да се вода по овој тарифи наплаћује.

Коста Главинић такође одговара *Мићи* и доказује му, да би много штегније било, кад би се вода поскупила а трошарина смањила, јер је вода исто гако важан артикал као и лебац. Уверава, да се у целоме свету на овај начин вода наплаћује.

После извесних објашњења беху све тачке члана 7 усвојене до оне у којој се одређује такса за механе и кафане.

Код ове је тачке предложио *Милош Трпковић*, да се механе и кафане класифицирају и према томе, да се и такса одреди.

Коста Главинић вели, да кафане и ашчанице треба натерати да троше воду што више, јер те радње штеде воду на штету здравља и недрже чистоћу. Кафане и гостионице имају и своје локале и дају и станове па и на те станове се плаћа такса, а ова такса овде разуме се само на онај простор у коме се радња обавља.

После говора неких чланова одбора, који су махом тражили објашњења о предлогу комисијском, би тај предлог усвојен без измена.

Мих. Борђевић предлаже, да се и бозације оптерете нарочитом таксом пошто и ни троше доста воде.

Овај предлог би усвојен и бозације буду уврштене међу ливерције и ашчанице.

Код тачке, где се одређује такса на штале, предлаже *Никола Вулковић*; да се и овде учини подела, јер није право да сиромаш који има једног коња плаћа као онај, који има 5—6 коња.

Андра Одавић слаже се с *Вулковићем*.

Бока Нешић противан је подели.

После објашњења г. *К. Главинића* и *Св. Боторића* одбор је усвојио ову тачку како је предложена а затим и све остале тачке овог члана без измене и дебате.

Седница је закључена у 9¹/₂ часова у вече.

Држан 15. Априла 1892. год.

Председник отвара седницу.

Прочитана је лицитација за полагање тротоара у „Марковој“ и „Пиварској“ улици (Одобрава се лицитација)

Председник извештава одбор да је ужа лицитација наређена од стране одбора између француског друштва и *Стојана Костића* предузимача за калдрмисање дотераним каменом фишегдске улице. Друштво није дошло на лицитацију но вели: ако се прими што смо понудили — добро, а ако не, ми сматрамо да је ситан посао и нећемо да подносимо другу понуду. На *Стојану* је остало грађење калдрме са дотераним каменом по 7·15, ломљеним 3·19 дин. а макадам по 2·35. Француско друштво понудило је по 7 с дотераним каменом, а с 4 паре мање с ломљеним и макадам — али најје поднело кауцију ни дошло на ужу лицитацију.

После неких малих објашњења одбор је уступио грађење ове калдрме *Стојану Костићу* по ценама које је на лицитацији понудио.

Председник извештава одбор да се је варошки суд на основу заксна о пороти који је скоро обнародован, обратио општинском суду тражећи, да се избере 80 поротника за варош.

Решено, да председништво кандидује лица за поротнике.

После овога приступљено даљем претресу правилника, и одбор је без дебате и измене усвојио цео правилник, као што је предложено.

Н. Х. Поповић предлаже да се додаду и проститутске радње члану 6-ом те да и оне плаћају по 8% месечно више. Одбор усваја овај додатак.

За овим председник износи на решење предлог водоводне комисије, да се одобри накнадни кредит од 500.000 дин. за извршење везе приватних кућа са водоводним цевима и набавку материјала за исту.

Др. Марко Лeko пита да ли има какав придрачун.

Председник одговара да се не може тачно извести придрачун.

Соломон Азријел да ли је то преко она 2 милиона.

Н. Стаменковић објашњује да би ово требало да плате куће. Но сад је општина примила на себе да изврши и га је цифра ушла у цену воде.

После неких малих објашњавања одбор је одобрио овај кредит од пола милиона који се има употребити на извршење везе а платити из прихода од водова.

Састанак је закључен у девет часова у вече.

држан 18 Априла 1892. године

Председник отвара одборску седницу и моли одборнике да саслушају записник од прошлих састанака. (Секретар прочита) Одбор прима записнице без измена.

На место Глише Ђорђевића пензионара оvd. би изабран за присутника Ђорђе Димитријевић лебар.

Приступљено избору три грађанина за чланове контролног одбора при управи фондова и три заменика (Секретар прочита писмени захтев).

— *Ђока Нешић* предлаже за чланове Николу З. Поповића златара Манојла Кљидеса трговца и Милана Бранковића такође трговца, а за заменике: Мијајла Мијајловића, Милана Ж. Маринковића трговца и Лазу Дашковића кафецију. Одбор је усвојио ове кандидате.

— *Председник* саопштава да је одбор овластио председништво, да избере 200 лица за кандидирање поротника. Пошто је то извршено, позива одбор да избере 80 поротника из ових 200 лица.

— *Соломон Азријел* мисли да се изберу тројица из одбора па да они из овог броја изберу 80 и одбору предложе.

Одбор је усвојио овај предлог.

За комесаре изабрати су: Соломон Азријел, Никола Х. Поповић и Јован Ђуровић.

Секретар чита извештај комисије о месту гди да се подигне црква светог Александра

Невског за дунавски крај. Из извештаја се види да има два мишљења.

— *Ђока Нешић* Примећује, да је изјављена жеља грађана, да се црква подигне на гушином плацу, међутим то се у извештају не помиње. Пита зашто?

Председник даје одговора шта је комисију руководило у овоме питању. Плац код сакачесме у општинским је рукама, и нема никаквих издатака ако се на њему подигне црква, док је гушина башта приватно имање и морало би се одкупити, па је и у питању можели се одкупити; а највећи је разлог, што је земљиште код сакачесме најугледније и највећи општински комад земље, које може за цркву да послужи!

Светозар Боторић говори у прилог предлога, да се подигне црква на месту код „сака чесме“.

Ник. Поповић изјављује, да је као члан повереништва одвојио своје мњење са ових разлога: што је плац код „сака-чесме“ велики преко 6000 квадр. мет. и могао би се парцелисати на мање делове и продати.

Што је овај плац на почетку варошког кварта и близу саборне цркве, а међутим црква, као трајна грађевина треба да буде на средокраћи. За подизање цркве на Гушином плацу није зато, што би било близу палилулске цркве.

Мисли да су за подизање цркве удесни један или други плац између доње „Јованове“ и „Душанове“ улице који су дунавском крају на средокраћи.

Милутин Марковић у подужем говору разлаже да би плац код сакачесме најгоднији био за цркву. Гушина башта није добра зато, што је то баруштина и много би се за темељ морало потрошити, а и због тога, што би црква морала бити према улици неподесно окренута. За плац што га препоручује Н. Р. Поповић, вели да је мали и незгодан.

После ових говора одбор је усвојио мишљење већине комисијске, да се црква подигне на плацу код сакачесме.

Председник предлаже одбору, да одобри да се могу набавити носила за пренос оних грађана, који на улици падну или у несвест или угапу и пребију ногу и т. д., па не могу да се магну с места.

Веља Тодоровић вели, да није то потребно, пошто су фијакеристи дужни да са својим колима притеку у помоћ на позив јавног служитеља.

Ђока Нешић хоће да се набаве носила, пошто се дешава често, да фијакеристи избегну да притеку у помоћ.

Мата Јовановић противан је предлогу председника.

Др. Милан Радовановић са разложима потпомаже предлог председника нарочито с тога, што су носила много боља за пренос болесника и рањеника него фијакери.

Др. П. Поповић разлаже, да су носила

за ове прилике много боља од кола, па предлаже да се набаве по двоја носила за сваки квартал полицијски и општински

После говоре *Др. П. Поповића* би усвојен предлог председника са примедбом Н. Р. Поповића да се општина обрати друштву првеног крста да се носила добију на послугу, јер их оно има без употребе.

Председник тражи да се реши питање о управнику грађевинског одељења.

Светозар Боторић и *Ђока Нешић* довазују потребу што скоријег решења овог питања.

Милан Капетановић реферише као члан комисије за преглед молби и докумената пријављених кандидата.

Милан Петровић изјављује члан као повереништва за преглед исправа пријављених кандидата, да би требало усвојити Селесковићеву понуду, којом се прима да буде и управник инжињерског одељења и водова да за награду од 10.000 дин. Ова би му се плата имала дати 7.000 по општинском буџету, а 3000 на одржавање водова. Пред тога тражи за селидбене трошкове једном за свагда 1000 дин.

Веља Тодоровић предлаже да се прими Селесковић у службу, пошто је врло способан за то место.

Светозар Боторић подпомаже предлог г. г. Петровића и Тодоровића.

М. Јовановић правда захтев Селесковића да му се да велика плата и предлаже да се изабере за управника.

После ових неколиких објашњења, одбор је усвојио избор Селесковића за управника, да му се да 10.000 дин. (плате према објашњењу г. Петровића, да му се да селидбених трошкова 1000 дин.; да се направи уговор с њиме на 5 година и да се прописе пословник свију дужности које он има да врши

За овим је састанак закључен у 9 и по часова по подне.

држан 24. Априла 1892. године

Председник отвара састанак. Протокол се прима без измене.

Илија Ђорђевић предлаже, да се купи за општину плац са кућом Станковића у палилули, на коме плацу да се сазида школа за онај крај, пошто општина нема у палилули никаква плаца.

Председник потврђује да нема општина у оном крају плаца за школу и мисли да би било добро да се прими предлог Ђорђевића и да се изабере комисија, да оцени да ли би овај плац био згодан за школу.

Ђока Нешић слаже се с предлогом председника и мисли, да би добро било, да се та комисија одмах овласти, да може за опш. рачун лицитирати до извесне суме новаца, пошто ће се то имање продавати пре другог састанка одбора.

Ник. Х. Поповић противан је да се овај плац купи за школу, пошто је на крају вароши а имало би много и да се откопава.

По предлогу председника буде изабрата комисија, у коју су ушла г. г. Чађевић, Љуба Јовановић, Никола Р. Поповић, Никола Хаџи-Поповић и Илија Ђорђевић.

Коста Б. Мијајловић предлаже да се ставе тротоари од велике пиваре до Глав. Контроле а и с противне стране. Ту су главна надлештва а и приватни пате се, јер чим падне киша прави се велико блато.

Председник изјављује да је узето у рад и урадиће се.

Андра Одавић предлаже да се од прихода од концерата калимегданских образује нарочити фонд под именом „за улепшавање калимегдана“, па да се приход из тога фонда троши само на улепшавање калимегдана.

Стеван Чађевић допуњује предлог Одавића тиме, да се из тог фонда улепшавају сви паркови Београдски.

Одбор је усвојио предлог са овим допунама с тим, да и буџетска партија одређена за то буде саставни део тога фонда. Комисија за улепшавање калимегдана да се овласти да прошире уредбу о томе.

Мића Петровић подноси писмени предлог о укинућу трошарине и одбор одлучује да се за идућу седницу стави на дневни ред.

Секретар чита лицитацију за зидање основне школе на дорћолу, из које се види да је Рака Миленковић и компанија понудило најјефтинију цену.

М. Капетановић. На питање неких одборника објашњује, да је план и предрачун тачно израђен и прегледан и да према томе неће бити накнадних трошкова сем оних за грејање, јер то није ни ушло у предрачун. Грејање ће се удесити као што је у народној банци. Препоручује да се лицитација одобри.

Стеван Чађевић. Предлаже, да се постави добар надзор над грађењем и мисли да би добро било кад би се узео један добар палир.

М. Капетановић. Мисли да није потребно да се нарочити палир узима, пошто ће надзор вршити инжињерско одељење.

Стеван Чађевић. Остаје при своје и доказује корисност свога предлога: да се узме нарочити и вешти палир а осим тога, да воде надзор — два одређена одборника.

Веља Тодоровић. Није противан предлогу Чађевића само би молио да и Капетановић од времена на време обилази грађевину, пошто је он творац планова.

Пита да ли је земљиште добро испитано, да не избије вода кад се стане темељ копати.

Ник. Р. Поповић. Одговара Тодоровићу, да није потребе да се плац испитује, пошто је сигурно да нема воде, јер постоје већ неке велике грађевине у близини. Моли Капетановића да се прими надзора над грађењем.

М. Капетановић објашњује В. Тодоровићу да није потребно одлагати лицитацију док се не испита земљиште из истих разлога, које је навео Н. Р. Поповић.

Веља Тодоровић остаје при своје тражењу, јер је боље претходно осигурати се са сваке стране па онда одобравати лицитацију.

Стеван Чађевић слаже се с објашњењима Капетановића и Н. Р. Поповића те предлаже, да се лицитација прими.

Пошто је В. Тодоровић усвојио мишљење стручњака, да је земљиште добро и да се не треба бојати, одустао је од свога тражења и одбор је примио лицитацију.

Председник пита да ли ће се узимати палир који ће непрестано надгледати зидање и материјал, а сума за то, да подне на терет ове грађевине.

Бока Нешић. Противан је томе.

Стеван Чађевић. Изјављује, да оне радове, што има палир да врши, то не раде инжињери. Палир има да гледа какав се материјал доноси за рад. Он шкартира циглу ако певаља и т. д. Ако би се за ово одредили инжињери онда би се посао у инжињерском бироу окрњио. Палир се мора узети, јер није свеједно хоће ли предузимач метути где треба камен или циглу. Он је нуждан за надгледање као што је нужна кап воде. (Тако је).

Председник. Напомиње да у грађевинском одељењу има инжињерски и архитектонски одсек и има нарочита лица за све послове грађевинске Имајући довољно људи, нема потребе да се узима палир.

Секретар прочита протокол држане лицитације за полагање тротоара у Кастриотовој улици, коју је одбор одобрио. После овога прешло се је на одобравање утврђених оса у појединим улицама. Поводом овога Стеван Чађевић предлаже да се Југовићева и Которска улица прошире на 20 метара, пошто би то проширење сада било јевтиније и пошто би то била једна важна артерија у саобраћају дорћола с другим деловима Београда.

Председник примећује Чађевићу да је овде говор о одређивању осе у тим улицама а не о регулацији истих, и ако хоће одбор, може примедбу Чађевићеву, као нов предлог ставити на дневни ред за идућу седницу.

После овога инжињер прочита извештај о одређеним осама за улице: Тежачку, Ибарску, Дунавску, Болничку, Палилулски трг, Тимочку, Доњ. Јованову, Југовића, улицу број 16, Ђукину, Васину и другу улицу број 16, Светогорску, Виноградску, Изворну, Палилулски трг, Борову, Кондину.

Код ове улице г. Вулковић је одвојио мишљење у томе да се та улица сведе на 9 и по мет. Она је широка 10 мет. Одбор је одбацио ово одвојено мишљење.

Даље чита инжињер извештај о одређеној оси у улици мостарској.

Стеван Чађевић примећује да ова улица не треба да буде шира од 11 метра.

Андра Одавић мисли да не треба ква-

рити, кад је већ регулационим планом одређено за ту улицу ширина од 16 метара.

После још неких кратких објашњења председник изјави мишљење да би најбоље било, да се прво пошаље ово што комисија предлаже, грађевинском савету на оцену па онда према томе да се донесе решење.

Код улице поп-Лукине комисија се поделила на већину и мањину. И једни и други слажу се односно ширине улице, само се на једној тачки не слажу односно куће Милоша Милошевића.

Усвојено је мишљење већине комисијске.

Инжињер чита извештај комисије о палилулском тргу.

Пошто се овде од ступа од регулационог плана, председник мисли, да треба да се тражи одобрење г. министра. Усваја се.

Седница је ова закључена у 9 и по часова у вече.

Држан 27. Априла 1892. године.

Председник. Пошто има довољан број одборника, то отвара седницу, и молим одборнике да саслушају записник прошлог састанка.

(Секретар прочита).

Бока Нешић. Тамо гди се говори о палиру, треба да се исправи, јер тамо стоји, да је одбор решио, да се узме палир, а то није решено.

Веља Тодоровић. При решавању о палиру казано је, да има општинских инжињера, па ће један од њих заступати палира. То је усвојено и по томе треба да се учини исправка у записнику.

Др. Марко Леко. Кад је решено питање о зидању школе на дорћолу ја нисам био у седници одборској, те не знам јели казано одакле ће се чинити исплате за грађевину. Молим да се то означи. (чује се: Из зајма.)

Председник. То се зна г. Леко. Исплаћивање се израда на рачун зајма.

Ова је напомена добра и нека се у томе решење одборско допуни.

Има ли још шта да примети на записник? (Нема)

Усваја ли одбор записник? (Усваја).

Мата Јовановић. Господо. Ја нисам био у прошлој седници, но видим, да је решено било, да се узме један палир а сад опет каже се, да грађевинско одељење води надзор. Ја мислим да је најприродније, да се главни надзор повери ономе, који је и план направио.

Друго. Ја држим, да је за такве грађевине потребно, да се постави један сталан човек, који ће водити надзор на изградом и над материјалом. Грађевинско одељење не може одвојити инжињера за овај једини посао, без велике штети по интересе општинске. С тога би могло, да одбор одобри да се одреди сталан надзорник.

Председник. То је питање расправљано овде и давати је објашњења па је ипак остало да грађевинско одељење то врши. Оставимо то сада и ако се развију послови онда ћемо наново говорити.

Као хитну ствар имам да вам изнесем на решење избор 80. поротника за в. Београд, Ви сте овластили мене да изберем из грађанства њих 200, и ја сам то учинио, па сте после изабрали комисију из одбора, да из ових људи избере 80. Комисија је тај посао свршила и изнела на решење.

(Секретар прочита).

Усваја ли одбор мишљење комисије? (Усваја.)

Добио сам један акт од пуковске команде о стану где ће се држати пуковске канцеларије. Чујте писмо (Секретар прочита.)

Светозар Боторић. Кад окружни одбор тражи, да општина плаћа кирију за стан пуковске команде, онда општина београдска треба да тражи, да нам се плаги кирија за нашу утрину на бањичком брду где је војска смештена. То је место наше и ми плаћамо порез. Ја сам, да се одбије.

Милутин Марковић. Ја сам у овој ствари сасвим противног гледишта, јер ми по закону морамо повући тај трошак. Ако би ми противно учинили, они би тргли војску на другом месту и у другој којој вароши чинили скупове, што би двојак штетно било за нашу варош. Прво што се овде оставља новац, а друго што би и по фамилије појединих било далеко ако би одавде на другом ком месту скуп био. И кад неби имали утрине, ми би је у интересу нашем требали купити па дати на ову цељ. С тога сам да се повери председништву или једној комисији да нађе стан.

Мата Јовановић. Ја сам читао да се та кућа где је сада команда, продаје. Ми би могли то да купимо за наше општинско одељење на зеленом венцу, а може бити да би могли сместити ту и нашу окружну команду.

— *Бока Нешић.* Ја сам противан мишљењу г. Матином. Кућа је врло незгодна а подводно је земљиште, те није ни за приватну кућу. Боље је да се овласти председник да нађе кућу кад морамо по закону то учинити.

Светозар Боторић. Ја стављам мој предлог, да се одреди комисија, и да се никако не уступи утрину на бањичком брду, па да се погађамо с државом или нека нам плати или да у замену какво државно имање. Држава има имања у вароши нпр. онде где је касарна па да разменимо, али без наде никако не може бити. По моме мишљењу неће се моћи војска из београда никуда одвести, као што то мисли г. Милутин.

Председник. Ово је сад нов предлог и

о њему ћемо ми донети одлуку други пут. А сад мислим да решимо о стану.

Бока Нешић. Г. председник нека то питање о стану сврши у договору са окружним одбором.

Председник. Прима ли одбор да ја ту ствар свршим као што рече господин Нешић. (Прима.)

Милутин Марковић сад можемо да прихватимо овај предлог Боторића да се питање о тој утрини у основу регулише.

Председник прима ли одбор овај предлог г. Боторића? (Прима)

Хоћете ли да изберемо комисију за то? (Хоћемо) молим вас предложите три лица за чланове те комисије (Чује се: Милутин Марковић, Веља Тодоровић, Светозар Боторић и Капетановић са г. председником). Усваја ли се ова кандидација? (Усваја)

Сад молим вас да довршимо са осамом. (Инжињер прочита одређену осу за македонску улицу).

Бока Новаковић ја неznam докле ће ићи то предлагање о преиначењу регулационе линије. Одбор је одредио комисију, па је ова одредила регулацију. То је ишло грађевинском савету, па је одобрено тамо и још је одобрена регулација и од стране два министра: унутрашњих дела и грађевина. Кад је све то тако утврђено, нема смисла да ми сад сваки час преиначавамо регулацију и на тај начин да упропастимо регулациони план. Овде нема узрока да се регулациона линија квари. (Инжињер објасни да се линија не квари) добро. Ја сад разумем инжињера тако, да се тим регулација не квари, већ се само осе одређују и кад је тако онда је то друга ствар.

Председник овде има подвојених мишљења. Једни предлажу да се помести на једну страну за неколико сантиметра а други на другу. Регулација пак остаје иста и у једноме и у другоме случају. Но сад има једна друга тешкоћа у овоме. Државни члан комисије за утврђивање осе има дужност да одвоји мишљење ако се ма с којим назорима комисије не слаже. И ми, решавајући о ствари, морамо или усвојити његово мишљење или послати ствар грађевинском савету на одлуку. Такав је случај и овде па тако ће требати и урадити. (Инжињер даје такође извесна објашњења. Усваја ли одбор мишљење да се зграде које сад постоје не секу ништа и да се садашњи правац улице задржи! Или је можда вољан да се извесна зграда на ћошку сече за 30 сант.? (Прима се прво као мишљење општ. инжињера и два одборника).

Инжињер. Сад долазе две улице. Обе су на Енглезовцу. У њима је комисија била позвана да утврди осу. То су Змајева и Чобанска улица. И ту има после мене (чита) Комисија мисли да се то питање по-

нова узме у оцену и решавање кад се из ради ситуациони план. Тада је лакше извршити правилно регулацију.

Веља Тодоровић. За које време може да се од прилике сврши то одређивање осе?

Инжињер. Сад се дају осе онде где се тражи регулациона линија али док се сав посао сврши трајаће најмање годину дана.

Веља Тодоровић. Ја мислим да одређивање осе по свима улицама треба да се изврше у вези а не овако посебице. Тада би се избегле погрешке.

Инжињер објашњава да су куће овамо прављене без икаква плана.

Илија Борђевић. Сваки је по овим улицама иза Енглезовца изводио инжињера и више по вољи регулисао свој плац.

Да ли овде има мишљења грађевинског савета: како би требало ту осу извести? То треба комисија да објасни.

Председник. Нема. Али постоји акат министра грађевине да утврдимо осу у улицама према регулационом плану. Тим актом одређује се да се комисија састави из таквих лица, која ће то одређење осе да изврши.

Милан Капетановић. Ми смо, као што је познато, утврдили регулацију а министарство одобрило. То што је утврђено, ми смо се сложили да се не мења. Но при извођењу дошло се на препоне и видело се да се регулацији не може у свему по регулацији да изврши. Један н. пр. тражи линију по новом регулационом плану. Њему се даје линија али изласком његовим на линију, он целу улицу затвара. И шта би смо у томе случају требали да радимо? Треба ли би да откупимо све имање и да улицу отворимо по новом плану. или да оставимо по садашњем. То су два једино могућа излаза из ове ствари.

Ако пристанемо на регулисање по новом плану, ми тражимо да експропришемо сва имања која треба па да се план изведе, а ако то нећемо, онда остаје по садашњем.

Најбоље би било да се упути грађевинском савету те да он реши како да се изведе ова ствар.

Бока Новаковић. Ја мислам да ми то и морамо да учинимо.

(Наставиће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.